

Každá sezóna přináší jiné zážitky

Tome, Indy je tvůj první ridgeback, proč zrovna on?

Od mala jsem vyrůstal se psy. Můj první vlastní pes byl adoptovaný osmiletý beagle, ale tím, že k nám přišel už v pokročilém věku, nebylo možné začít s aktivním sportováním, a tak zůstalo jen u vycházek. Když jsme zůstali bez pejska a naše rodina se rozrostla o děti, začali jsme uvažovat o pořízení štěněte. V tu dobu jsme měli několik plemen v hledáčku – od Dalmatina, Pointra až po Maďarského ohaře. Nakonec to vyhrál Rhodéský ridgeback.

Zjistili jsme si z mnoha zdrojů, že RR je takový "univerzální" pes, který by mohl splnit naše očekávání, a hlavně naše potřeby. Hlavní výhodou, a to proč zvítězil právě RR, byly naše základní požadavky na psa. Aby byl aktivní venku, ale naopak v klidu a poslušný doma či kanceláři, když potřebujeme pracovat. Měl být společenský a mít rád děti. A tak jsme si pořídili Indyho.

Jak tedy spolu trávíte čas?

Máme dvě záliby – trošku netradiční turistiku a koložku. Jako otec od rodiny si nemůžu dovolit být na více dnů pryč. Přece jenom máme děti, takže si plánujeme spoustu kratších výletů. To nejen o víkendech, ale i v pracovních dnech, kdy vyjždíme s Indym v 5:30 a vrátíme se domů po třech hodinách, abychom stihli společně přijet včas do mé práce, kam Indyho po tomhle výletě běžně беру s sebou. O víkendech plánujeme treky různé náročnosti, anebo i výlety s přespáním venku pod širým nebem. To se vždy snažím sebou vzít i děti, nebo alespoň část z nich.

Takže treky se spaním v přírodě? Jak připravuješ Indyho na delší výlet, třeba když plánuješ přespát venku?

Klasický výšlap (do 15 km) dává Indy s přehledem bez přípravy, asi jako každý zdravý pes jeho veli-

V létě je lákají chladivé potoky a stín stromů jim poskytuje osvěžení, v zimě překonávají teploty lehce nad nulou. Tomáš Zajpt a jeho Indy prostě o dobrodružství a spoustu nezapomenutelných zážitků pod širým nebem nemají nouzi. A my jsme rádi, že se o ně s námi teď Tomáš podělí.

kosti a fyzické kondice. Na vícedenní výlety nosím všechno na zádech. Ať už je to krmení a voda pro Indyho (to je to nejtěžší), nebo jeho vlastní karimatku. Na spaní jsem pro něj dříve bral i jeho vlastní spacák, ale teď už mu dám jen karimatku vedle své a spíme společně v jednom spacáku. Máme to dokonce nacvičené i při teplotě těsně nad nulou. Časem bych rád spacák vyměnil za quilt (péřová deka), který neposkytuje takový komfort jako je spacák. To abychom s Indym posunuli naše hranice o kousek dál. Nezbytná je pláštěnka, protože žádný RR se necítí dobře celý den mokrý, a navíc pokud je v noci zima, tak promočený pes ve spacáku to taky není žádná výhra. V zimě Indymu беру zateplený obleček – pro RR nutnost. V každém počasí se také hodí mít v batohu psí boty pro případ poranění tlapy o ostré kameny nebo zledovatělý sníh.

Tomáši, jak vlastně řešíš pitný režim? Nosíš s sebou opravdu litry vody?

Ano, nosím. Ale také se snažím pomáhat Indymu tzv. zavodňováním už doma před výletem. Musím při vícedenních výletech naplánovat trasu tak, abych dokázal vodu doplnit i cestou. Pro naše výlety je voda prioritou. Sám vodu moc řešit nemusím, ale s malými dětmi a psem je to nezbytnost.

Tak s věcmi pro děti a Indyho, to už musí být pěkná zátěž do batohu. Ale co mě teď zajímá je to zavodňování.

Zavodňovat psa znamená, že před náročným tripem musím do psa dostat nárazově určité množství tekutiny, a to např. ve formě vývaru nebo ochucené vody speciálními přípravky, které jsou pro tyto účely normálně k dostání. Já nejraději používám zn. Mamut, na kterém je přesně napsáno dávkování ml vody/kg psa. Zavodňování dělám vždy více než hodinu před naplánovanou akcí, abych snížil možná rizika torze žaludku, nebo úrazu psa.

Takže neponecháváš nic náhodě. Máš nějaký výlet, na který vzpomínáš s úsměvem? Nebo naopak?

Všechny výlety jsou super. Ale pyšný jsem na jeden, který nebyl ani moc dlouhý (cca 30 km během dvou dnů), ale měl jsem s sebou tři děti, z toho ročního syna v kočárku a samozřejmě Indyho. Šli jsme trip přes Krušné hory. Musel jsem zvládnout ráno i večer vařit, připravovat spaní pod širákem a do toho hlídat, aby vše bylo bezpečné. Bylo to sakra náročné. Představ si třeba to, že si s sebou musíš vzít dětské pleny čisté a vzápětí si odnášíš použité. Byla to legrace, a rozhodně to stálo za to.

Dost drsný byl výlet v zimě, kdy jsme šli s Indym ve sněhu ze Špindlu do Janských Lázní přes vrcholky asi 35 km. To byla vzhledem k podmínkám asi nejnáročnější jednodenní túra, co jsme spolu šli. Skoro všude bylo do pasu sněhu. Do toho sněžilo a my jsme rozhodně nešli žádnou upravenou stopou. Na tenhle trip jsem fakt hrdej, protože jsme si oba sáhli na dno.

Tome, když jsme u té zimy, jezdíte s Indym třeba i na lyžích?

Ano, s Indym jezdíme na lyže – běžujeme a využíváme k tomu backcountry běžky, jezdíme volným terénem. Indy to zvládá s přehledem. Je velmi nadšený a užívá si každý výlet v jakémkoliv ročním období. A pokud mohu mluvit za něj, myslím si, že se na každý náš výlet nebo jízdu v tahu s koloběžkou těší opravdu moc.

Koloběžka – to je další z vašich společných aktivit. Začal jsi až s Indym?

S koloběžkou jsem začal už před tím, než jsem si pořídil Indyho, a to byla také podmínka při výběru psa. Chtěl jsem psa aktivního, který tuto moji sportovní aktivitu bude sdílet se mnou. Indyho jsem začal zvykat na přítomnost koloběžky na procházkách nebo na 300 m vzdálených projíždkách, ale před koloběžkou do postroje jsem ho zapráhnul až po jeho vyhodnocení RTG. Byly mu necelé 2 roky.

Pro psa přeci není vhodné, aby běhal po asfaltové cestě. Kde tedy jezdíte?

Hlavně po Českém středohoří a Krušných horách. Nejraději mám různé pěšinky, protože je to na nich největší zábava, ale cestou potkáme různé druhy

cest. Asfaltu se vyhýbám, když to nejde jinak a musím kousek přejet, tak Indy běží v krajnici nebo má povel, na který jedeme pomalu a on netáhne. Zdraví a bezpečí je na prvním místě. Nemám pocit, že by to bylo nebezpečné, ale tím, že máte před sebou zvíře, je potřeba se věnovat jeho tréninku a být víceméně stále ve střehu. Pes je na vodítku, které když přejedete, tak okamžitě letíte přes řídítka. Samotného mě překvapilo, jak to bylo rychlé. Stalo se mi to zatím jen jednou a samozřejmě hned při první jízdě s Indym.

Kolik kilometrů na koloběžce zvládnete společně a jak často běháte?

Většinou jedeme tak 15-30 km. Nejvíce jsme jeli 40 km. Trasu a její délku volím podle počasí (nesmí být teplo) a momentálního rozpoložení. Pokud máme náročnější týden, tak Indyho vezmu na kratší trasu navolno, nebo klidně vynecháme. Hodně se řídím tím, jak pocitově Indy běží. Nejezdíme závody, ale pro zábavu. Dát si přestávku na místě s pěkným výhledem, na louce nebo u rybníku má také něco do sebe. Koloběžku vytáhneme většinou tak 2x týdně s jedním kratším a jedním delším výletem, ale existuje dost týdnů, kdy máme jiný program.

Poslední otázka Tome. Děláš vše tak, abys Indyho nepřetěžoval?

Všechny naše výlety a aktivity se podřizují Indymu a jeho možnostem, momentální kondici a náladě. Umíme samozřejmě trávit čas i odpočinkem, který je nemálo důležitý. Zejména v teplém počasí je to opravdu vždy jen o tom, jak se Indy cítí. Když si chceme jen tak hezky „zablbnout“, potrénujeme agility, které Indyho taky moc baví. Rozhodně ale respektuji svého psa jako parťáka, a proto zátěž beru opravdu velmi vážně. Ostatně, tak by to mělo být u každého sportu.

• Tomáš Zajpt, Jana Moravcová